

РЕШЕНИЕ

№ 442

гр. П., 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Николинка Попова Въззивно гражданско дело
№ 20225200500110 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалбата на С. К. С. ЕГН ***** с постоянен адрес : гр. П., ул. „П.Б. „ № 76 , ет.1, ап.3 чрез адв. М. А. Ц. – А. със съдебен адрес : гр. С. п.к.1000, ул. „ Ц.А. „ № 20 , ет.2 против **Решение № 260226/ 29.12.2021 г. постановено по гр.д.№ 1868/2020 г. на ПзРС**, с което са отхвърлени : 1.Предявения от С. К. С., ЕГН ***** , с постоянен адрес гр. П., ул. "П.Б.", № 76, ет. 1, ап. 3, чрез адвокат М. Ц.- А., със съдебен адрес: гр. С. ул. „Ц.А.“ № 20, ет.2, срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК115552190, със седалище и адрес на управление гр. П. 4000, район Ц. ул. „Х.Г.Д.“ №37, представлявано от К.Д., З.О.Б. и А.С., искове : с правно основание чл.124 ГПК, с който се иска да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на стълб ТП2 А7 и стъпката, върху която е поставен и частта от въздушната линия от въздушен електропровод 1 kV, село В., която преминава над собствения му поземлен имот - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., 2. Предявения от С. К. С. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК115552190 иск с правно основание чл.109 ЗС, с който се иска да бъде осъден ответникът да преустанови противоправно създаденото състояние в имота на ищеца - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., пречещо да се упражнява правото на собственост чрез премахване на ситуиран в имота електрически стълб ТП2 А7 и въздушен електропровод 1kV/ ниско напрежение, представляващ незаконен строеж, 3.Предявения от С. К. С., срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК115552190, иск с правно основание чл.59 ЗЗД, с който се иска да бъде осъден ответника да заплати на ищеца

обезщетение в размер на 364,32 лева за периода от 04.08.2017 г. до 04.08.2020 г. - датата на подаване на исковата молба, или по 10,12 лева месечно за горния период, за ползване без правно основание собствения на ищеца имот - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., ведно със законната лихва за забава върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното заплащане на сумата.

В жалбата се излагат доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се, че съдът не се е произнесъл по всички твърдения и възраженията и е тълкувал превратно събраните писмени и гласни доказателства и заключението на експерта от допуснатата СТЕ, поради което е постановил необосновано и неправилно решение. Изложени са подробни съображения в този смисъл. Моли се съда да отмени решението и да се постанови друго, с което да се уважат предявените искове като основателни.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил отговор от насрещната страна, която чрез своят процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на ПзРС. Счита жалбата за неоснователна и необоснована с подробни аргументи в тази насока. Претендират се съдебно-деловодни разноски, като се предявява и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от страна на жалбоподателя на основание чл. 78 ал.5 ГПК.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, поради което съдът я намира за допустима.

В изпълнение на задълженията, вменени му с разпоредбата на чл.269 и чл. 270 ГПК, въззивният съд счита, че решението на ПзРС е валидно и допустимо. То съдържа реквизитите по чл.236 от ГПК и е постановено от родово компетентен съд.

Настоящото производство е въззивно, поради което съдът следва да направи свои фактически констатации и правни изводи. След съвкупна преценка на всички събрани по делото доказателства, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, Пазарджишкият окръжен съд приема за установено следното:

В подадената искова молба се твърди, ищецът С. К. С. е собственик на следните недвижими имоти: поземлен имот, планоснимачен номер № 542 в квартал 27 с площ 350 кв.м, съставляващ празно /незастроено дворно място, по плана на село В., Община С., П. Област, както и на празно /незастроено дворно място с площ от 183 кв.м., означено като поземлен имот № 543 в квартал 27 - УПИ V -резервен терен и в квартал 177 - озеленяване по плана на село В., Община С., П. Област, както и на поземлен имот № 749 в кв. 27, с площ от 376 кв.м., по плана на село В., Община С., П. Област, ул. „Д.И.Т.“ № 35 .Твърди се, че към настоящия момент описаните по-горе недвижими имоти са обединени с ПУП-ПРЗ и са едно общо УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., общ. С., обл. П..

Посочено е, че ищецът е закупил имота с цел реализация на бъдещ обект, кандидатстващ за финансиране според Регламента на „Мярка 6.4 Инвестиционна подкрепа за неземеделски дейности“. Сочи се, че от удостоверения за вписване, отбелязване и заличаване на имот, издадени от Службата по вписванията - гр. П., по време на закупуване от ищеца на имота и по време на извършване на градоустройствените процедури, не са били открити доказателства за тежести, включително учредени сервитути или каквито и да е други ограничаващи правата на собственост на ищеца предишни действия от страна на държавни или общински власти, физически или юридически лица и организации. Твърди се, че физически на място имало три стълба / с номера от запад на изток, както следва: ТП2 А 6; ТП2 А 7 и ТП2 А 8/, засягащи територията, в която лежат закупените от ищеца имоти, като единият от стълбовете попада в имота му и на тези стълбове е окачена въздушна линия ниско напрежение 1 kV /един киловолт/. Твърди се, че те са собственост на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК 115552190 /с предишно наименование “ЕВН България Електроразпределение” ЕАД/. Твърди се, че преди геодезическото заснемане от страна на ищеца, процесното трасе въздушна линия ниско напрежение 1 кУ, закачено на стълбовете, не е било отбелязано нито в кадастъра при община С., нито в подробни устройствени планове, нито в друг специализиран план. Ищецът твърди, че е осъществил владение върху електропровода и находящия се в имота стълб и стъпка, считано от 2017 г., от датата на договора, с който същият е придобил процедурата по регулиране на имота, част от общински имот. Също така уточнява, че към давността на ищеца се присъединява и давността на Община С. за предходен период от много повече от 10 години, като Общината е владяла съоръжението, стълба и стъпката необезпокоявано и без прекъсване /уточнено в съдебното заседание/. Твърди, че процесната въздушна линия ниско напрежение му пречи да упражнява безпроблемно и свободно правото си на собственост върху УПИ XII, защото не може да получи разрешение за строеж за какъвто и да е обект, тъй като ответникът не желаел да я премести и да приведе инженерната инфраструктура в съответствие с НАРЕДБА № 58 от 02.08.2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт, а именно този вид техническа инфраструктура следва да минавала под земята. Поради тази причина се излагат доводи, че ищецът не е реализирал инвестиционното си намерение, с каквато цел закупил имота. Сочи се, че при закупуването на имота ищецът е считал, че това е изоставен стълб и съответно изоставено трасе, тъй като същите не са били нанесени в нито един кадастър или карта, поддържани от община С. и компетентните институции и администрации и е смятал, че ще може безпроблемно да премахне същите, тъй като е считал, че те стават негова собственост по силата на приращението, а вече и по давност. На следващо място твърди, че не може да използва имота и за абсолютно нищо друго, тъй като ответното дружество твърдяло да е налице и да е възникнало сервитутно право в негова полза. Сочи се, че ответникът влизал в имота на ищеца без предупреждение и унищожавал наличната растителност /дървесна и храстовидна/. В тази връзка ищецът не можел да насади никаква растителност в имота. По отношение на претенцията за неоснователно обогатяване твърди, че ответникът дължи на ищеца обезщетение за неоснователно ползване на поземления имот, поради това че с

горепосоченото фактическо поведение го е лишил, в качеството му на собственик, от упражняване и реализиране в пълен обем на притежаваните от него права, съответно се е обогатил със спестения пазарен наем за частта от имота, а ищецът е пропуснал да реализира полза от имота в размер на същия пазарен наем. Сочи, че е налице връзка между обогатяването и обедняването, или налице са предпоставките за ангажиране отговорността на ответника по реда на чл.59 ЗЗД. Моли се съда да постанови съдебно решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на стълб ТП2 А7 и стъпката, върху която е поставен и частта от въздушната линия от въздушен електропровод 1 kV, село В., която преминава над собствения му поземлен имот - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., да бъде осъден ответника да преустанови противоправно създаденото състояние в имота на ищеца - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., пречещо да се упражнява правото на собственост чрез премахване на ситуиран в имота електрически стълб ТП2 А7 и въздушен електропровод 1kV/ ниско напрежение, представляващ незаконен строеж и да бъде осъден ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 364,32 лева за периода от 04.08.2017 г. до 04.08.2020 г. - датата на подаване на исковата молба, или по 10,12 лева месечно за горния период, за ползване без правно основание собствения на ищеца имот - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., ведно със законната лихва за забава върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното заплащане на сумата. Сочат се доказателства и се претендират разноски.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК е допозиран такъв от ответното дружество, чрез пълномощник - юрисконсулт И. Н. К., в който се оспорват предявените искове като неоснователни. Ответникът оспорва изцяло изложената от ищеца фактическа и правна обстановка относно годината и законността на строежа на съоръжението, изградено и предназначено за далекопровод, както и твърденията, че ответното дружество притежава сервитутни права за обслужването им. В тази връзка посочва приложими нормативни актове. Твърди, че процесният електропровод е нанесен в регулационния план на с. В., че ищецът и ответникът са подписали Предварителен договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД от 24.08.2018 г., съгласно чл.2, т. 2 10 от който страните са се съгласили, че през имота преминава ВЛ НН 1 KV, както и със законовите ограничения вследствие на това. По отношение представянето на строителни книжа за строителство и/или въвеждане в експлоатация на енергийния обект, респ. относно вписване на сервитутните права в Служба по вписвания твърди, че тези доводи са неоснователни, тъй като въздушен електропровод ниско напрежение „В.“ е построен преди влизане в сила на Закона за енергетиката и енергийната ефективност, а именно 16.07.1999 г., след отмяната на Закона за електростопанството. Сочи разпоредби от цитирания закон и решения на ВКС. Твърди, че сервитутът е възникнал по силата на чл.60, ал.1, във връзка с чл.60, ал.2, т.1 от ЗЕЕЕ /отм./ и ищеца - като собственик на служещия имот, съгласно чл.64 и следващите от Закона за енергетиката, е длъжен да се съобразява с така възникналото в полза на собственика на енергийния обект сервитутно право и да се въздържа от действия, които могат да го

накърнат. Във връзка с горното и поради съществуването на твърдения сервитут, възникнал по силата на закона сочи, че не е извършил каквото и да е неоснователно действие и/или бездействие, което да нарушава правото на собственост на ищеца, поради което хипотезата на чл.109 от ЗС не е изпълнена. Соци, че неоснователни се явяват предявените от ищеца искиове, в това число и претендираното от същия обезщетение, доколкото ответникът ползва сервитута на въздушен електропровод ниско напрежение „В.“ и възникналата около него сервитутна зона законосъобразно и на валидно правно основание. Счита, че се явява неоснователен и искът за присъждане на лихва върху претендираното обезщетение, поради недължимост на това главно вземане. Претендират се разноси.

Страните в настоящото производство не спорят, а и от представените писмени доказателства се установява, че ищецът е собственик на три поземлени имота : Планоснимачен номер № 542 в квартал 27 с площ 350 кв.м, съставляващ празно /незастроено дворно място, по плана на село В., Община С., П. Област, от който имот 26,00 кв.м. попадат в улица, а 324,00 кв.м. попадат в УПИ V /пети/-резервен терен като мероприятиято не е реализирано и не е провеждано отчуждително производство; Празно /незастроено дворно място с площ от 183 кв.м., означено като поземлен имот № 543 в квартал 27 - УПИ V - резервен терен и в квартал 177 - озеленяване по плана на село В., Община С. и Поземлен имот № 749 в кв. 27, с площ от 376 кв.м., по плана на село В., Община С., ул. „Д.И.Т.“ № 3. Тези имоти са обединени с ПУП-ПРЗ и са едно общо УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., Община С.. Установено е безспорно , че през процесния имот преминава част от въздушен електропровод 1 kV, село В., част от който са и стълбовете - ТП2 А 6; ТП2 А 7 и ТП2 А 8, както и на стълб ТП2 А7 и стъпката, върху която е поставен, като стълб ТП2 А7 и стъпката се намират в имота на ищеца. Горното се доказва по категоричен начин от приложените по делото доказателства - Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 23.12.2014 г., № 176, том IV, рег. № 9227, дело № 678/2014 г. на нотариус Т.Д. с рег. № 422, с района на действие РС П., Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 24.09.2015 г., № 8, том IV, рег. № 6463, дело № 515/2015 г. на нотариус Т.Д. с рег. № 422, с района на действие РС П., Договор № 184/04.08.2017 г. за продажба на недвижим имот по чл.15, ал.3 и ал.5 от ЗУТ между община С. и ищеца, вписан в Служа по вписванията гр. П. с вх. рег.№ 7137/04.08.2017 г., акт № 168, том 23, Заповед № 26 от 03.07.2017 г. на Кмета на общ. С., за одобряване на проект за изменение на ПУП - ПРЗ на ПИ №542, 543, попадащи в УПИ V-Резервен терен в кв.27.

Според представеното по делото удостоверение с изх. № 9400-3777-1/16.12.2019 г. на общ. С. за времето преди 01.06.1996 г. няма акт за държавна собственост и няма специализиран план, показващи недвусмислено наличието на фундамент, стълб върху този фундамент и въздушна линия 1 kV, закачена на този стълб преминаваща през УПИ XII - за обществено обслужване в кв.27 по плана на с. В..

От удостоверение издадено от общ. С. с изх. № 26/20.02.2020 г. се установява, че във връзка с издадена виза от 02.03.2018 г. по чл.140 от ЗУТ за проучване и проектиране на обект „Архитектурно - изследователска, триизмерна лаборатория с изложбено

изпитателна зала” в УПИ XII-за обществено обслужване, кв. 27 по плана на с. В. до настоящия момент не са постъпили в общ. С. за съгласуване и одобряване инвестиционни проекти /идейна, техническа или работна фаза/ за гореописания обект. Приложено е становище за съгласуване на ПУП от ответното дружество адресирано до ищеца, от което се установява, че има ограничения на ползването на имота, поради съществуването/изграждането на въздушна линия ниско напрежение, собственост на „ЕВН ЕР“ ЕАД попадаща в застроителната зона на имота, която била отбелязана на проекта. Посочено е, че за изготвянето на техническия проект, ще бъде предоставено задание за техническите изисквания, при които да бъде изпълнен обектът.

Представени са преписи от извършена полицейска проверка, досежно отрязани дървета в процесния имот с рег. № 340000-2982/27.05.2021 г. по описа на РУ на МВР гр. С.. От писмо с изх. № 9400-1496/18.06.2020 г. на общ. С. се установява, че в наличните архиви на Техническа служба към общ. С. не са открити строителни книжа, планове и документи към тях, относно КЛНН преминаваща през процесния имот. По делото са представени геодезически заснемания касаещи процесния имот и въздушен електропровод. Приложени са и удостоверения за вписвания, отбелязвания и заличавания за имот от Служба по вписванията, касаещи процесния имот.

Представени са становища за съгласуване на ПУП от ответното дружество от дата - 19.10.2016 г., 07.11.2016 г. и 14.11.2016 г., адресирани до ищеца, от които се установява, че ответникът счита, че има ограничения на ползването върху процесния имот от съществуващи сервитути/отстояния, възникнали във връзка с изграждането или съществуването на енергийни обекти от разпределителната мрежа, съобразно изискванията на Наредба № 16 от 9.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти, а именно въздушна линия ниско напрежение, която според ответника е негова собственост, попадаща в строителната зона на имота, както и кабелна линия ниско напрежение. В първото становище са посочени мотиви, поради което не се съгласува проекта за ПУП.

Според представения от ответната страна предварителен договор за присъединяване обект на клиент към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг" ЕАД № 4341758 от 24.08.2018 г. между ответното дружество и ищеца, са договорени необходимите условия за присъединяване на обект: Архитектурно-изследователска, триизмерна лаборатория с изложбено-изпитателна зала, с местонахождение с. В., имот: УПИ XII, кв. 27, към електроразпределителната мрежа на ЕР, КЕЦ Белово. Посочено е, че през имота преминава ВЛ НН 1kV и е необходимо ограничителните линии на застрояването да бъдат съобразени със съществуващото положение на електрическите съоръжения /в участъка засягащ новостроящият се обект/ като се спазят изискванията на Наредба №8 от 28.07.1999 г. за правила и норми за разполагане на технически проводни и съоръжения в населени места и Наредба №16 от 09.06.2004г. за сервитутите на енергийните обекти. В чл. 5.2. е уговорено, че няма съществуващи електрически съоръжения, които трябва да бъдат изместени по реда на чл.73 от Закона за устройство на територията ЗУТ. Уговорен срок за изграждане на съоръженията за присъединяване и изграждане на обекта -

31.12.2020 г. От страна на ищеца е подадено до ответното дружество и заявление за услуга от 24.08.2018 г.

По делото е приложен Акт за частна държавна собственост № 2795/26.01.2000 г., от който се установява, че трафопост "Помпена - 2", е с площ - 62.00 кв.м., застроена площ - 62.00 кв.м., конструкция - масивна, етажност - етаж, година на построяване - 1979 г. Посочено е, че местонахождението е в с. В., парцел I, кв. 47 по действащия регулационен план на с. В.. В т. 9 „Предоставени права върху имота“ е отбелязано, че стопанисване и управление съгл. разпореждане на МС №46/07.11.1991 г. и №50/13.12.1991 г. за преобразуване на комбинати и предприятия в „НЕК“ ЕАД - София; Решение на УС на „НЕК“ ЕАД- София /03.01.1992г., приложение №35 за образуване на клон "Електроснабдяване"-П., решение 314/11.02.1992 г.-ОС П., Заповед 137/27.03.1997 г. на МЕЕР и чл.17а от ЗППДОБП. В т. 11 е посочено, че имотът е включен в капитала на търговското дружество „НЕК“ ЕАД- С. с Решение от 28.12.1991 г. на СГС и Решение от 10.06.1997 г. на СГС. Представени са също лицензи за разпределение на електрическа енергия на ответното дружество.

Не е спорно, а се установява от другите представени по делото писмени доказателства / извадки от Държавен вестник, Устав на еднолично акционерно дружество с държавно имущество „Национална електрическа компания“ АД, Разпореждане № 45 на МС от 07.11.1991 г., Разпореждане № 46 на МС от 07.11.1991 г., Решение от 28.12.1991 г. по ф.гр.д. № 29869 по описа за 1991 г., на СГС, Заповед № ДВ-133-А от 24.04.2000 г. на Държавна агенция по енергетика и енергийни ресурси, Решение № 5347/28.04.2000 г. по ф.д. № 2436 по описа на ОС П. за 2000 г.. Решение № 6184/05.10.2006 г. по ф.д. № 2436 по описа на ОС П. за 2000 г., Договор за преобразуване от 13.09.2006 г., Решение № 6184/05.10.2006 г. по ф.д. № 2436 по описа на ОС П. за 2000 г., Решение № 4246/01.07.2005 г. по ф.д. № 2436 по описа на ОС П. за 2000 г., Решение № 2564/10.10.2006 г. по ф.д. № 1024 по описа на ОС С.З. за 2000 г., Решение № 6500/19.10.2006 г. по ф.д. № 3422 по описа на ОС П. за 2006 г., окончателен разделителен протокол от 15.12.2000 г., Спогодба от 15.12.2004 г. между „НЕК“ ЕАД, и електроразпределителните дружества, в т.ч. и „Електроразпределение П.“ ЕАД, че по силата на правопримство от „НЕК" ЕАД, клон „Електроснабдяване П.“ е придобило правото на собственост върху недвижимите имоти собственост на последното дружество, както и активите и пасивите му.

Дружеството – ответник е представило писмени доказателства, сред които обходни листове за процесната въздушна линия с дати - 15.01.2018 г. за проведен обход от Й.Б.; 26.01.2019 г. за проведен обход от А.Н.; 18.01.2017 г. за проведен обход от Д.В.; 06.02.2020 г. за проведен обход от А.А.М.; 27.01.2021 г. за проведен от А.В.Н.. От тях се установява състоянието, което са констатирали служителите извършили обходите по въздушен електропровод 1 kV, село В. и в частност на процесния стълб, намиращ се в имота на ищеца.

За изясняване на фактическата обстановка по делото са разпитани свидетелите - Д.Х.Х., В.А. С.а, В.Д.С., К.И.А., А.Б.У., Д.И.В., Й.Г.Б. и А.В.Н.. Тези свидетели установяват данни за местоположението и състоянието на стълбовете, действията на ИВИЕН по тяхната

поддръжка и състоянието на недвижими имот , в който е ситуиран процесния ел. стълб.

Според заключението на вещото лице по изготвената и приета пред районния съд СТЕ, не са открити строителни книжа и документи, както учредяване право на преминаване, заповед за прекарване и др., относно строежа на кабелна линия за ниско напрежение, преминаваща през бивш УПИ- V-резервен терен и в УПИ-1- озеленяване в кв.27.Съгласно данните от кадастрален и регулационен план на с. В., одобрен със заповед № 6004/04.11.1965 г., и изменението на плана със заповед № 26 от 03.07.2017 г. на кмет на общ. С. на ПУП-ПРЗ - външен електропровод 1 kV, с. В., част от който са стълбове ТП2 А6, ТП2 А7 и ТП2 А8, които се захранват от трафопост „Помпена-2”, не е предвиден, отразен и нанесен по одобрения през 1965 г. план на населеното място.Самият външен електропровод 1 kV, с. В. се захранвал от трафопост „Помпена-2”, като същият бил разположен северозападно от УПИ-ХІІ в кв.27 и попадал в УПИ-1-помпена станция в кв.47 по ПУП на с. В.. На място в южната част на имота на разстояние от 4,00 м.л. в посока запад от източната граница и на 18,50 м.л. в посока север от южната граница попадал процесния бетонов електрически стълб, обозначен с номер ТП2 А7. Същият бил забит в земята и замонолитен с бетон под нивото на прилежащия терен. На бетоновия стълб с номер ТП2 А7 и на съседните му бетонови стълбове в права линия от запад към изток с номера ТП2 А6 и ТП2 А8, разположени извън границите на ПИ на ищеца бил окачен въздушен електропровод за ниско напрежение 1 kV.

Изслушано е и заключение на съдебно-оценителна експертиза, според която справедливата пазарна стойност за сервитута на енергийния обект преминаващ надземно през процесния имот собственост на ищеца е в размер на 364,32 лева за периода от 04.08.2017 г. до 04.08.2020 г..

Според приетото и неоспорено по делото заключение на изготвена съдебно-икономическа експертиза, в амортизационния план на „Електроразпределение юг“ ЕАД към момента на проверката инвентарен номер 227004492 е заведен по балансова сметка 20700 „Предавателни устройства“, клас активи 270 „Мрежи въздушни НН“, фирмен код 7002 „ЕР Юг“ ЕАД. Като дата на заприхождаване на актива е записана 01.01.1939 г. на стойност 9 612,46 лева с наименование „ВНН - В.". На 29.12.2006 г. активът е с наименование „ВНН В. подм. Ел-Мери" и от 31.01.2009 г. активът е с наименование „ВНН В.".

В хода на въззивното производство е изслушана комплексна СТЕ, чието заключение съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено. Приетото пред въззивния съд експертно заключение е оспорено от процесуалния представител на жалбоподателя , като основните и единствени възражения касаят компетентността на двете вещи лица В. и К.. Въззивният съд намира тези възражения за изцяло неоснователни. Всяка експертиза представлява система от действия основани на специални знания, които действия се базират на вече известни и несъмнено известни факти. Допуснатата служебно от съда експертиза по реда на чл. 162 ГПК е била насочена към изясняване на спорни по делото обстоятелства, които не са били предмет на проверка в хода на първоинстанционното производство, но ще имат съществено значение за по-пълното и правилно изясняване на предмета на настоящия

правен спор. С оглед специфичния предмет на изследване , за извършване на тази експертиза , съдът е намерил за нужно да бъдат назначени две вещи лица – с необходимата за случая компетентност , а именно – вещото лице В. В. със специалност“ строителен инженер ХМС , оценител недвижими имоти, / видно от данните в списъка на специалистите утвърдени за вещи лица ПзОС / , както и вещото лице Ц. К. - съответно „ електроинженер, оценител на машини и съоръжения в сферата на електротехниката и електронната промишленост.“, както и допълнителна специалност „ икономист, експерт по съдебно-счетоводни и финансово- ценови експертизи“. Тези данни категорично изключват каквито и да било съмнения в компетентността на двете назначени от съда вещи лица , по отношение на предмета и обхвата на проверката, която им е възложена. По делото не са налице каквито и било данни за съмнения в предубеденост или безпристрастност на тези вещи лица. Всички наведени от процесуалната защита на жалбоподателя оплаквания относно неправилността и необосноваността на заключението, настоящия състав намира за изцяло неоснователни. Съдът кредитира изготвеното и прието по делото заключение, тъй като двете вещи лица разполагат със специфични познания в съответните сфери и съвместната им работа дава възможност да се съберат данни от съществено значение за спора. Фактът , че техните изводи не съвпадат с позицията на въззивният жалбоподател, не е основание съдът да не кредитира това заключение, предвид изложеното по-горе, а и с оглед задължението му за изследване на всички имащи отношение към спора обстоятелства. Заключението на комплексната експертиза е подробно обосновано, с оглед спецификата на предмета на изследване. Вещите лица обстойно са обосנוвали направените от тях изводи , като са дали аргументирано заключение. При изслушването в съдебно заседание вещите лица също мотивирано и обстойно са отговорили на поставените въпроси. По поставените от съда въпроси по реда на чл. 162 ГПК , вещите лица дават заключение, че въпреки , че за въздушната линия НН, част от която е процесния стълб, не се откриват строителни книжа , същата е била допустима по градоустройствения план и по правилата и нормативите – отменени и настоящи до влизане в сила на Заповед № 26 / 03.07.2017 г. на Кмета на Община С. за одобряване на ПУП – изменение на ПРЗ в кв. 27, след която заповед , ищецът е придобил имота в който е ситоиран процесния ел. стълб. Според извлечението от баланса на ЕР Юг , времето на изграждане на въздушния електропровод ниско напрежение / НН/ с. В. , вещите лица установяват година на изграждането 1939 г. Такова отбелязване вещите лица са установили и в представения „ Амортизационен план „ , като електропровода е записан като актив № 227004492 с капиталова дата на придобива 01.01.1939 г. Вещите лица дават заключение, че процесния стоманобетонен стълб № 7 , находящ се в имота на ищеца е поставен в периода 1939 г. -1979 г. и е неразделна част от въздушната линия ниско напрежение с. В..

Настоящият въззивен състав, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, изцяло възприема установената от ПзРС фактическа обстановка, като правнозначими факти се установяват и от заключението на комплексната експертиза приета пред въззивна инстанция. Тези събрани

пред въззивна инстанция доказателства не опровергават , а напротив – подкрепят изцяло правните изводи на ПзРС, поради което обжалваното решение следва да се потвърди.

За пълнота на изложението и в отговор на поставените във въззивната жалба въпроси следва да се има предвид също така и следното.

Предявените пред първоинстанционния съд обективно съединени искиви претенции с правно основание чл. 124 ал.1 ГПК , както и чл. 109 ЗС и чл. 59 ЗЗД са били отхвърлени. Доколкото са кумулативно съединени макар, че са изложени обстоятелства за придобити права върху стълба , а по втория иск – за липсата на основание ответникът да държи тази своя собственост в имота на ищеца , както и за обезщетение за неоснователното ползване на поземления имот – по волята на ищеца исковете са съединени кумулативно и съдът дължи произнасяне по всеки един от тях. Правилно установената фактическа обстановка обаче и общи правнозначими факти, ще имат отношение към основателността на всеки един от тези искове , поради което е налице правен интерес от предявяването ми в процесуалната форма на кумулативно съединяване.

По положителния иск за собственост, основният въпрос от значение за спора е дали общината като праводател на ищеца , а след това и самия ищец –са придобили собствеността върху такъв обект - така както се е твърди в исковата молба по оригинален начин / давност и/или приращение /.

Дали електрическите уредби и съоръжения са могли да бъдат придобивани в частна собственост при действието на чл.2 от Закона за електростопанството /от 1975 г., отм. през 1999 г./, разрешението на този въпрос е дадено с решение № 251 /05.03.2007 г. по гр.д. № 3198 / 2005 г. на ВКС, IV г.о., според което съгл.чл.8 Закона за електростопанството /от 1975 г., отм. през 1999 г./ общите енергийни обекти /уредби/, какъвто е процесния електрически стълб, който захранва няколко потребители , са държавна собственост, не могат да бъдат частна собственост и като такива са изключени от граждански оборот – налице е правна невъзможност за тяхното деривативно придобиване. Такова е и разрешението, прието с Решение № 1081 / 05.11.2008 г. по гр.д. № 3259 /2007 г., на ВКС, III г.о., че съгласно чл.2,ал.1 ЗЕ от 1975 г. електрическите централи за производство на електрическа енергия и електрическите уредби и мрежи за пренос и разпределение на електрическа енергия са държавна собственост.

Тези разрешения съответстват на разрешението, прието с Решение № 300 от 28.06.2010 г. по гр.д. № 169 /2009 г. на ВКС, I г.о. постановено по реда на чл.290 ГПК, според което : относно собствеността на енергийните обекти принципът, залегнал в законодателството е, че те трябва да принадлежат на лицата, които са получили лиценз за осъществяване на дейности в областта на енергетиката, което се извежда от анализ на разпоредбите на чл. 58 и § 67, ал. 2 и 9 ПЗР от отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност и чл. 40, ал. 1, т. 2 и § 4, ал. 11 от ПЗР от действащия Закон за енергетиката. С решението е прието, че с тези разпоредби са създадени условия държавната собственост върху енергийните обекти, установена още с чл. 2, ал. 1 от Закона за

електростопанството от 1975 г., да премине в собственост на енергийните предприятия.

Разпоредбата на чл.2,ал.2 от Закона за електростопанството /от 1975 г., отм. през 1999 г./ позволява кооперативни и други обществени организации с разрешение на Асоциация „Енергетика” да придобиват и притежават отделни електроенергийни обекти по ал.1 /електрически централи за производство на електрическа енергия, електрически уредби и мрежи за пренос и разпределение на електрическа енергия/. По силата на пар.4 от ПЗР на закона само те /кооперативните и другите обществени организации/, които при влизането на този закон в сила притежават електроенергийни обекти, запазват правото си на собственост върху тях.

Съгласно чл.2,ал.3 единствено вътрешните електрически инсталации в жилищни и други сгради на гражданите и на обществените организации са тяхна собственост.

Тази законодателна уредба и даденото тълкуване в посочените решения на ВКС , дават отговор на спорния въпрос относно собствеността върху процесния обект, а именно – нито общината , нито ищецът са могли да придобият собствеността върху ел. стълб , тъй като той е изваден от гражданския оборот и придобиването на собственост върху такъв обект е свързано със специален лицензионен режим, на правилата на който ищецът е праводателят му не отговарят. В настоящия случай след като електроенергийният обект е търпим строеж по смисъла на пар.16,ал.1 ПЗР ЗУТ/ вече е бил построен през 1987 г./ и по силата на чл.2,ал.1 Закона за електростопанството от 1975 г. /отм. през 1999 г./ той като енергиен обект с особен статут и правен режим – представлява електрическа уредба, която обслужва повече от един потребител, е бил държавна собственост. Правната норма на чл.2,ал.1 е императивна и следователно при действието на този закон ищецът / или праводателят му / не са могли да го придобият по силата на полезна придобивна давност или по приращение по чл.92 от Закона за собствеността. При действието на следващия закон – Законът за енергетиката и енергийната ефективност /в сила от 1999 г. до 2004 г./, който отменя ЗЕ от 1975 г., ел. стълбът представлява „енергиен обект” по смисъла на пар.1,т.17 от ДР на закона и доколкото е бил държавна собственост при влизане в сила на закона, то съгласно чл.58 и пар.67,ал.6 от ПЗР от закона е могъл да бъде придобит в собственост само от енергийното предприятие, което извършва дейност в енергетиката въз основа на издадено разрешение или лицензия, поради което общината , респективно – ищецът не биха могли да придобият собствеността върху ел. стълба. Същата е уредбата и в следващия Закон за енергетиката от 2003 г., пар.4,ал.7.

Правилен и законосъобразен е изводът на Пазарджишки районен съд, че ищецът не е доказал да е собственик на процесния обект / електрически стълб и стъпката, върху която е поставен и частта от въздушната линия от въздушен електропровод 1 kV, село В., която преминава над собствения му поземлен имот - УПИ XII - за обществено обслужване, кв. 27 по плана на село В., 2.-/ на посочените в исковата молба основания и поради това исковата му претенция с правно основание чл. 124 ал.1 ГПК е неоснователна.

По предявените негативен и съединения с него иск за присъждане на обезщетение за

вреди поради неоснователни действия върху поземления имот на ищеца.

Съгласно [чл. 109 ЗС](#) собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. От самия текст на разпоредбата е видно, че двете задължителни условия за уважаването на иска са: неоснователността на действията на ответника по негаторния иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на [чл. 109 ЗС](#).

В своята практика ВКС не третира липсата на редовни строителни книжа като безусловно основание за уважаване на негаторния иск, а изисква да бъде установено, че строежите изобщо или с оглед състоянието, в което са извършени, са нетърпими от закона, тъй като нарушават техническите, технологическите, санитарно-хигиенните, противопожарните и архитектурно-градоустройствените изисквания за строежа, действащите застроителни планове и техническите нормативи. В този смисъл са разясненията, дадени в ТР № 31/84 г. на ОСГК. С оглед на тази практика, обсъждането на доводите за незаконност на строежа поради липса на строителни книжа в производството по иск с правно основание чл. 109 ЗС по необходимост предполага и съобразяване на съдържащите се в градоустройствените закони правила, регламентиращи правното положение на незаконните строежи, извършени без необходимите строителни книжа, в зависимост от това дали същите са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им – § 262, ал.1 ППЗПИНМ/ отм./, чл. 162 ППЗТСУ/ отм./, чл. 173, ал.1 ППЗТСУ/ отм./, § 16, ал.1 ПЗР на ЗУТ. При данните по делото, че ел. стълба, чието премахване се иска, представлява част от въздушни електропровод, който е въведен в експлоатация през 1939 г. и е реконструиран през 1979 г. – т.е. при влизане в сила на ЗЕЕЕ от 1999 г. и понастоящем е функциониращ, и доколкото не е установено същите да не отговарят на техническите изисквания за този вид енергийни обекти, обстоятелството, че за изграждането му не са открити строителни книжа, само по себе си не може да обоснове уважаване на негаторния иск за премахването на ел. стълба като част от този далекопровод. Съгласно § 16 от ПР на ЗУТ строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване.

От неоспорените в тази им част заключения на СТЕ, се установява, че за въздушната електропреносна линия и в частност за процесния ел. стълб – не са открити строителни книжа и документи.

От заключението на комплексната СТЕ се установява, че планът на с. В. е бил изработен през 1966 г., когато е действал ЗПИНМ, поддържан е при действието на ЗТСУ и ЗУТ, като във връзка с тези данни условията за търпимост на процесния обект / стълб като част от електропреносна линия /, условията за търпимост вещите преценяват спрямо

нормативните изисквания на чл. 35 ЗПИНМ и чл. 67 ал.1 ЗУТ. Установява се , че още с одобряването на плана на с. В. от 1966 г. са създадени условия и е резервиран терен за прокарване на линия за електропровод за ниско напрежение и от момента на реализирането му до влизане в сила на Заповед № 26 / 03.07.2017 г. на Кмета на Община С. за одобряване на ПУП / изменение на ПРЗ в кв. 27 / , трасето на електропровода ,в процесната му част – стълб № 7 е попадал в държавно , впоследствие – общинско място, предвидено за реализиране на обществени мероприятия. Въздушната линия НН- 1 KV е предназначена за предаване и разпространение на ел. енергия чрез проводници монтирани на открито и поддържани от опори/ стълбове / с монтирани върху тях – изолатори и крепежни елементи. Проектирана е и построена така , че най- малкото разстояние от най- ниската точка на проводника до земята да е такова , че да гарантира безопасността на хората и превозните средства по линията съгласно Закона за електростопанството от 1975 г. /отм. през 1999 г./действащ към момента на реконструкцията през 1979 г. В този си вид , процесната въздушна линия / НН/ е захранвала 86 абоната, а след изграждането на нов трафопост през 2010 г. , е останала да захранва 40 абоната. Във връзка с разположението на електропровода , вещите лица са дали заключение , че пресичането на железопътните линии се извършва при спазване на изискванията записани в Наредба № 58 НКЖИ от 02.08.2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията на железопътния транспорт и Наредба № 55 за проектиране и строителство на ж.п. линии, гари, прелези и други елементи от железопътната инфраструктура , като изискванията записани в приложение № 6 на Наредба № 58 /02.08.2006 г. важат за проектиране на ново строителство и реконструкция на съществуващи след влизане в сила на Наредба № 58 обекти.Въздушната линия НН ТП 2 – извод А в частта – Стълб ТП 2-А7 до ТП 2А- в преминаваща над железопътната теснолинейна линия С.- Добринище, не е претърпявала други реконструкции след 1979 г.

При тези данни по делото следва да се приеме, че ел. стълбът и и стъпката, върху която е поставен, като частта от въздушната линия от въздушен електропровод 1 kV, село В., / представлява „енергиен обект” по смисъла на § 1, т.17 от ЗЕЕЕ от 1999 г., който към момента на влизане в сила на този закон е бил действащ. Поради това по силата на закона-чл. 60, ал.2,т.1 ЗЕЕЕ/ отм./ в полза на енергийното предприятие – праводател на ответното дружество, около него е възникнало сервитутно право, което е запазило действието си и след влизане в сила на Закона за енергетиката по аргумент от § 26, ал.1 от ПЗР на този закон. При това положение правилно и законосъобразно , районният съд е приел, че собственикът на имотът , в който е поставен стълбът , следва да търпи произтичащите от сервитутното право ограничения, което прави негаторния му иск неоснователен.

По двете съединени искиви претенции по чл. 109 ЗС и чл. 59 ЗЗД спорен е бил въпросът дали изградения в имота на ищеца електроенергиен обект / електрически стълб/ и самата част от имота върху който е ситуиран – се ползват без основание, ако електроенергийният обект е съществувал при действието на Закона за електростопанството /от 1975 г., отм. през 1999 г./ По този въпрос е даден отговор с прието Решение № 1087

/21.07.2008 г. по гр.д. № 4377 /2007 г. на ВКС, V г.о., според което в спор с правно основание чл.59 ЗЗД за двор, в който се намира електроенергиен обект, който е търпим строеж съгласно пар.16 ЗУТ, съгл.чл.10 ЗЕ ползването на двора от електроразпределителното дружество не е без основание, а следва да се уреди съгл. чл.64 ЗС, приложимо към суперфициарната собственост, според което собственикът на постройката може да се ползва от земята, доколкото това е необходимо за използването на земята според нейното предназначение, а според чл.10 ЗЕ /1975 г./и според чл.60-62 от ЗЕЕЕ /отм./ в сила от 1999 г. до 2004 г., за съществуващите към влизане в сила на този закон електроенергийни обекти ползването е безвъзмездно.

Ищецът е придобил собствеността върху поземлен имот, чрез покупко- продажба от общината, но към този момент електропреносната въздушна линия и в частност процесният електрически стълб – вече са били изградени. При липсата на строителни книжа, това е търпим строеж съгласно пар.16,ал.1 ПЗР ЗУТ, тъй като е построен до 7 април 1987 г. без строителни книжа, но допустим по действащите градоустройствени планове и по строителните правила и нормативи. Съгласно приетото по-горе по силата на разпоредбите на чл.10 ЗЕлектрост. от 1975 г. /отм./ и на чл. 60 и пар.7, т.51 ЗЕЕЕ /в сила от 1999 г./, енергийното дружество има безвъзмездно сервитутно право върху терена, който за него представлява сервитутна зона, по силата на пар.26,ал.1 ПЗР ЗЕ /в сила от 2003 г./, възникналите при действието на ЗЕЕЕ /отм./ сервитутни права запазват действието си. Разпоредбата не предвижда за това осъществяването на други правопораждащи факти. Следователно за тези сервитути не се предвижда заплащане на обезщетение. Поради изложеното следва да се приеме, че ответникът ползва поземления имот на ищеца на правно основание, искът за заплащане на обезщетение за ползваната част от този имот е неоснователен.

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Ответникът по жалбата претендира разноски и с оглед изхода от делото такива следва да му бъдат присъдени в размер на 1334, 00 лв., така както са посочени в списъка по чл. 80 ГПК и съобразно представените по делото доказателства за разноски за СТЕ.

Водим от изложеното, ПАЗАРДЖИШКИ ОКРЪЖЕН СЪД :

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260226/ 29.12.2021 г. постановено по гр.д.№ 1868/2020 г. на ПЗРС.

ОСЪЖДА С. К. С. ЕГН ***** с постоянен адрес : гр. П., ул. „П.Б. „ № 76 , ет.1, ап.3 представляван от адв. М. А. Ц. – А. със съдебен адрес : гр. С. п.к.1000, ул. „ Ц.А. „ № 20 , ет.2 ДА ЗАПЛАТИ на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК115552190, със седалище и адрес на управление гр. П. 4000, район Ц. ул. „Х.Г.Д.“ №37, сумата от 1334, 00

лв. , представляваща реализирани съдебно- деловодни разноси в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____